

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
Φορμίωνος 83, Καισαριανή, τ.κ. 161 21. Τηλ. 210-7224123 fax.: 210-7223584
(Internet) <http://www.imkby.gr> - (e-mail) info@imkby.gr

Άριθμ. Πρωτ. Φ.1/3/302 Έν Καισαριανῇ τῇ 7ῃ Μαΐου 2021

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 244η

Πρός

τούς Πανοσι(ολογι)ωτάτους καί Αἰδεσιμ(ολογι)ωτάτους

Πρεσβυτέρους

τούς Ἱεροκήρυκες καί τούς Ἐφημερίους

τούς Ἱερολογιωτάτους Διακόνους

καί τίς Ὀσιώτατες Μοναχές

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί

Χριστός Ἀνέστη -Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Ἡ προσευχή τοῦ Ἰησοῦ γιά τή διακονία Του

(Ἰωάννου ιζ' , 1-5)

Καθώς διανύουμε τήν Πασχάλια περίοδο ὁ χρόνος προσφέρεται γιά νά ἐμβαθύνουμε καί νά ἀσχοληθοῦμε μέ τήν διακονία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στόν ἀναστοχασμό μας θά ἀκολουθήσουμε τά νοήματα τῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πού ὀνομάζεται «*ἀρχιερατική προσευχή*». Στήν προσευχή αὐτή μεσιτεύει γιά τούς δικούς Του. Πρόκειται γιά μία ἀπεικόνιση τῆς παρούσας διακονίας Του στόν οὐρανό γιά τό μεσιτικό ἔργο Του, ὅπου προσεύχεται γιά τόν λαό Του. Ὁλόκληρη ἡ προσευχή ἀποτελεῖ μία ἐξαιρετική εἰκόνα τοῦ ἔργου τῆς μεσιτείας πού ὁ ἐπιτελεῖ ὁ εὐλογημένος Κύριος μας στά δεξιὰ του Θεοῦ. Δέν λέει οὔτε ἕναν κακό λόγο γιά τόν λαό Του, δέν ἀναφέρεται στίς ἀποτυχίες καί στίς ἐλλείψεις τους. Ὅχι. Ἀναφέρεται σ' αὐτούς μόνον ὡς ἄτομα πού βρίσκονται

μέσα στό σκοπό τοῦ Πατέρα, ἄτομα πού ἔχουν σχέση μαζί Του καί πού ὁ εἶναι ἀποδέκτες ὅλων ὅσα ἦρθε ἀπό τόν οὐρανό γιά νά τούς προσφέρει. Ὅλα τά αἰτήματα τοῦ Κυρίου γιά τόν λαό Του συνδέονται μέ πνευματικά πράγματα, ὅλα σχετίζονται μέ οὐράνιες εὐλογίες. Ὁ Κύριος δέν ζητᾷ γι' αὐτούς πλούτη, τιμές, ἐπιρροή στά ἐγκόσμια, οὔτε μεγάλα ἀξιώματα. Προσεύχεται ὅμως γι' αὐτούς ἐνθερμα νά εἶναι προστατευμένοι ἀπό τό κακό, νά ξεχωρίζουν ἀπό τόν κόσμο, νά ἔχουν τά προσόντα γιά μία ἐπιτυχημένη ὑπηρεσία καί νά μεταβοῦν μέ ἀσφάλεια στόν οὐρανό. Ἡ ψυχική εὐημερία εἶναι ἡ καλύτερη μορφή εὐημερίας, εἶναι ὁ δείκτης τῆς πραγματικῆς εὐημερίας,

Ἀκολουθοῦμε τό κείμενο:

«Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καί ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε» (Ἰωάννου ιζ' , 1)

Ἐφτασε ἡ ὥρα. Πολλοί ἀπό τοὺς ἐχθροὺς Του δέν εἶχαν καταφέρει νά τόν πιάσουν γιατί δέν εἶχε φτάσει ἀκόμα ἡ ὥρα Του. Τώρα ὅμως ἔφτασε ὁ καιρός γιά τόν θάνατο τοῦ Κυρίου.

«Φανέρωσε τή δόξα τοῦ Υἱοῦ σου», προσευχήθηκε ὁ Ἰησοῦς ἀποβλέποντας στόν σταυρικό Του θάνατο. Ἄν ἔμενε στόν τάφο, ὁ κόσμος θά καταλάβαινε πώς ἦταν ἓνας ἄνθρωπος σάν ὅλους τούς ἄλλους. Ἄν ὅμως ὁ Θεός τόν δόξαζε ἀνασταίνοντας Τον ἀπό τούς νεκρούς, αὐτό θ' ἀποτελοῦσε ἀπόδειξη ὅτι ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Ὁ Θεός ἀπάντησε στό αἶτημα αὐτό ἀνασταίνοντας τόν Κύριο Ἰησοῦ τήν τρίτη ἡμέρα καί καθώς ἀργότερα Τόν δέχτηκε στόν οὐρανό καί Τόν στεφάνωσε μέ δόξα καί τιμή.

«Ὡστε κι ὁ Υἱός σου νά φανερώσει τή δική σου δόξα», συνέχισε ὁ Κύριος. Τό νόημα τῆς φράσης αὐτῆς ἐξηγεῖται στά ἐπόμενα δυό ἐδάφια. Ὁ Ἰησοῦς δοξάζει τόν Πατέρα δίνοντας αἰώνια ζωή σέ ὅσους πιστεύουν σ' Αὐτόν. Εἶναι μεγάλη δόξα γιά τόν Θεό ὅταν οἱ ἀσεβεῖς μεταστρέφονται καί ζοῦν τή ζωή τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ στή γῆ αὐτή,

«Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός,
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον»
(Ἰωάννου ιζ' , 2)

Ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Του ἔργου στόν σταυρό, ὁ Θεός ἔδωσε στόν Υἱό Του ἐξουσία πάνω σ' ὅλους

τούς ανθρώπους. Ἐχειτην ἐξουσία νά δώσει τήν αἰώνια ζωή σέ ὅποιον Τοῦ ἐμπιστεύεται ὁ Πατέρας. Ἐδῶ θυμόμαστε ξανά, ὅτι πρίν τήν δημιουργία τοῦ κόσμου, ὁ Θεός ἐπέλεξε ὀρισμένους ἀνθρώπους γιά νά ἀνήκουν στόν Χριστό. Νά ἔχετε ὅμως ὑπόψη σας πώς ὁ Θεός προσφέρει σωτηρία σέ ὅποιον δεχτεῖ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Δέν θά χαθεῖ οὔτε ἓνας ἀπ' αὐτούς πού πιστεύουν στόν Σωτήρα.

*«Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τόν μόνον
ἀληθινόν Θεόν καί ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν»
(Ἰωάννου ιζ' , 3)*

Νά μία ἀπλή ἐξήγηση του πώς ἀποκτᾷ κανείς αἰώνια ζωή: Γνωρίζοντας τόν Θεό καί τόν Ἰησοῦ Χριστό. Γνωρίζοντας τόν μόνο ἀληθινό Θεό σέ ἀντιδιαστολή μέ τά εἰδωλα, πού δέν εἶναι ἀληθινοί Θεοί. Τό ἐδάφιο αὐτό δέν θέλει νά πεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός. Τό ὄνομά Του ἀναφέρεται μαζί μέ τοῦ Θεοῦ Πατέρα ὡς κοινή πηγή αἰώνιας ζωῆς, γεγονός πού φανερώνει ὅτι εἶναι ἴσοι. Ἐδῶ ὁ Κύριος αὐτοαποκαλεῖται Ἰησοῦς Χριστός. Τό «Χριστός» εἶναι ἰσοδύναμό τοῦ «Μεσσίας». Τό ἐδάφιο ἀναιρεῖ τήν κατηγορία ὅτι ὁ Ἰησοῦς ποτέ δέν ἰσχυρίστηκε πώς εἶναι ὁ Μεσσίας,

«Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς,
τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω»
(Ἰωάννου ιζ' , 4)

Καθώς ὁ Κύριος λέγει τά λόγια αὐτά, μιλάει σάν νά εἶχε ἤδη πεθάνει, ταφεῖ καί ἀναστηθεῖ. Εἶχε δοξάσει τόν Πατέρα μέ τήν ἀναμάρτητη ζωή Του, μέ τά θαύματα Του, μέ τό μαρτύριο καί τόν θάνατό Του καί μέ τήν ἀνάστασή Του. Εἶχε ὀλοκληρώσει τό ἔργο τῆς σωτηρίας πού Τοῦ εἶχε ἀναθέσει ὁ Πατέρας.

Ἡ σταύρωση ἔφερε δόξα στόν Πατέρα. Δόξασε τή σοφία, τήν πιστότητα, τήν ἀγιότητα καί τήν ἀγάπη Του. Φανέρωσε ὅτι εἶναι σοφός, καθώς πρόσφερε ἓνα σχέδιο σύμφωνα μέ τό ὅποιο θά μπορούσε ταυτόχρονα νά εἶναι δίκαιος καί νά δικαιώνει καί τόν ἀσεβῆ. Φανέρωσε ὅτι εἶναι πιστός στήν ὑπόσχεσή του ὅτι τό σπέρμα τῆς γυναίκας θά συντρίψει τό κεφάλι τοῦ φιδιοῦ. Φανέρωσε ὅτι εἶναι υἱός καθώς ἀπαίτησε νά ικανοποιηθοῦν οἱ ἐπιταγές τῶν νόμων του ἀπό τόν μεγάλο ἀντικαταστάτη μας, τόν Χριστό. Φανέρωσε ὅτι εἶναι γεμάτος ἀγάπη καθώς πρόσφερε τόν συν-αἰώνιο Υἱό του γιά νά εἶναι μεσίτης, σωτήρας καί φίλος τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἡ σταύρωση ἔφερε δόξα στόν Υἱό. Δόξασε τήν εὐσπλαχνία, τήν ὑπομονή καί τή δύναμή Του. Φανέρωσε ὅτι εἶναι *σπλαχνικότατος* καθώς πέθανε γιά μᾶς, ὑπέφερε στή θέση μας, ἔγινε ἁμαρτία καί κατάρα γιά χάρη μας καί ἐξαγόρασε τό ἀντίτιμο τῆς ἀπολύτρωσής μας μέ τό ἴδιο Του τό αἷμα. Φανέρωσε ὅτι εἶναι *ὑπομονετικότατος* καθώς δέν πέθανε ἓνα κοινό θάνατο, ἀλλά μέ τή θέλησή του δέχτηκε νά ὑποφέρει ἓναν ἀσύλληπτο στόν ἀνθρωπῖνο νοῦ πόνο καί ἀγωνία, τή στιγμή πού μ' ἓνα λόγο του θά μπορούσε νά καλέσει τούς ἀγγέλους τοῦ Πατέρα Του καί νά Τόν ἐλευθερώσουν. Φανέρωσε ὅτι εἶναι *παντοδύναμος* καθώς σήκωσε τό βάρος ὅλων τῶν παραπτωμάτων τοῦ κόσμου καί κατατρόπωσε τόν σατανᾶ, ἀρπάζοντας ἀπό τά νύχια του τό θήραμα του.

*«Καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ,
παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ
σοί»*

(Ἰωάννου ιζ' , 5)

Πρὶν ἔρθει ὁ Χριστός στόν κόσμο, κατοικοῦσε στόν οὐρανό μέ τόν Πατέρα. Ὄταν οἱ ἄγγελοι ἔβλεπαν τόν Κύριο,

ἔβλεπαν τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Στά μάτια ὅλων ἦταν Θεός. Ὅταν ὁμως ἦρθε ανάμεσα στους ἀνθρώπους, τότε ἡ θεϊκή Του δόξα καλύφθηκε. Παρ' ὅλο πού ἐξακολουθοῦσε νά εἶναι Θεός, δέν ἦταν κάτι πού μποροῦσε νά τό διακρίνει ὁ κάθε παρατηρητής. Τόν ἔβλεπαν σάν τόν γιό τοῦ μαραγκοῦ. Στό σημεῖο αὐτό ὁ Σωτήρας προσεύχεται νά ἀπόκατασταθεῖ ὀπτικά ἡ δόξα πού εἶχε στόν οὐρανό. Τά λόγια «δόξασε μέ κοντά σ' ἐσένα» σημαίνουν «δόξασέ με στήν παρουσία σου στόν οὐρανό. Ἄς ἐπανέλθει ἡ ἀρχική δόξα πού μοιραζόμουν μαζί σου πρίν ἀπό τήν ἐνσάρκωση μου». Ἐδῶ ἔχουμε σαφεῖ διδασκαλία τῆς προὔπαρξης τοῦ Χριστοῦ.

Καينὴ Διαθήκη

Ἡ προσευχή τοῦ Ἰησοῦ γιά τούς μαθητές Του

(Ἰωάννου ιζ' , 6-19)

«Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν» (Ἰωάννου ιζ' , 6)

Ὁ Ἰησοῦς ἔκανε γνωστό τό ὄνομα τοῦ Πατέρα στους μαθητές. Τό «ὄνομα» στή Γραφή ὑποδηλώνει τό πρόσωπο, τίς

ιδιότητές του και τόν χαρακτήρα του. Ὁ Χριστός φανέρωσε πλήρως τήν πραγματική φύση τοῦ Πατέρα. Οἱ μαθητές πάρθηκαν μέσα ἀπό τόν κόσμο καί δόθηκαν στόν Υἱό. Ξεχωρίστηκαν ἀπό τό πλῆθος πού δέν πίστευε γιά νά ἀνήκουν στόν Χριστό. Ὁ Θεός τούς ἐπέλεξε πρίν ἀκόμα γίνει ὁ κόσμος γιά νά Τοῦ ἀνήκουν, καί τώρα ἀνήκουν στόν Χριστό ἐπειδή τούς δώρισε σ' αὐτόν ὁ Πατέρας κι ἐπειδή ἐξαγοράστηκαν μέ αἷμα.

«Ἔχουν δεχτεῖ τόν λόγο σου», εἶπε ὁ Κύριος. Παρ' ὅλες τίς ἀδυναμίες καί τίς ἐλλείψεις τους, τούς ἐπαινεῖ ὅτι πίστεψαν καί ὑπάκουσαν στή διδασκαλία του. «Δέν λέει οὔτε ἓναν κακό λόγο γιά τόν λαό του, δέν κάνει οὔτε τόν παραμικρό ὑπαιτιγμό γιά τά ὅσα εἶχαν κάνει ἢ γι' αὐτό πού ἐπρόκειτο νά κάνουν νά Τόν ἐγκαταλείψουν στή Γεθησημανή.

«Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰωάννου ιζ' , 7-8)

Ὁ Σωτήρας εἶχε ἐκπροσωπήσει τέλεια τόν Πατέρα Του. Ἐξήγησε στους μαθητές ὅτι δέν μιλοῦσε οὔτε ἐνεργοῦσε ἀπό

μόνος του, αλλά μόνο σύμφωνα με τις οδηγίες του Πατέρα.
Έτσι πίστεψαν πώς ο Πατέρας έστειλε τον Υιό.

Επιπλέον, ο Χριστός δεν επινόησε ο Ίδιος την αποστολή Του. Ήρθε υπακούοντας το θέλημα του Πατέρα.
Ήταν ο τέλειος Δοῦλος του Θεοῦ.

*«Ὑγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι» (Ἰωάννου ιζ' , 9)*

Ὡς Ἀρχιερέας προσευχήθηκε γιὰ τοὺς μαθητὲς Του. Δέν προσευχήθηκε γιὰ τὸν κόσμο. Δέν πρέπει νὰ θεωρήσουμε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἄφησε τὸν κόσμο ἔξω ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τῆς προσευχῆς Του. Στὸν σταυρὸ ἔλεγε; *«Πατέρα, συγχώρησέ τους, δέν ξέρουν τί κάνουν».*

Ἐδῶ ὅμως προσεύχεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν πιστῶν μπροστὰ στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσευχή αὐτὴ εἶναι γιὰ τοὺς δίκους του.

*«Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμά,
καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς»
(Ἰωάννου ιζ' , 10).*

Ἐδῶ φαίνεται ἡ τέλεια ἐνότητα τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ. Κανείς ἄνθρωπος δέν θά μπορούσε εἰλικρινά νά πεῖ αὐτά τά λόγια. Ἴσως μπορούμε νά ποῦμε στόν Θεό. Ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καί δικά σου, ἀλλά δέν θά μπορούσαμε νά ποῦμε, τά δικά σου εἶναι δικά μου. Ὁ Ἰησοῦς μπορεῖ νά τό πεῖ ἐπειδή ὁ Υἱός εἶναι ἴσος μέ τόν Πατέρα. Στά ἐδάφια αὐτά (6-19) ὁ Ἰησοῦς παρουσιάζει τό φτωχό καί νωθρό του ποίμνιο καί, ντύνοντας κάθε πρόβατο μέ λαμπρό χιτῶνα, ἀναφωνεῖ, «δι' αὐτῶν θά φανερωθεῖ ἡ δόξα μου».

«Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου

ὧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς»

(Ἰωάννου ιζ' , 11)

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀναφέρεται ξανά στήν ἐπιστροφή Του στόν οὐρανό. Προσεύχεται σάν νά ἔχει ἤδη φύγει. Προσέξτε τόν τίτλο «Ἅγιε Πατέρα». Τό «Ἅγιος» ἀναφέρεται σέ κάποιον πού εἶναι ἀπείρως ξεχωριστός. Τό «Πατέρα» ἐννοεῖ κάποιον πού εἶναι οἰκεῖος καί βρίσκεται πολύ κοντά. Ἡ προσευχή τοῦ Ἰησοῦ «γιά νά μείνουν ἐνωμένοι» ἀναφέρεται στήν ἐνότητα τοῦ Χριστιανικοῦ χαρακτήρα. Ὅπως ὁ Πατέρας καί ὁ Υἱός

εἶναι ἓνα ὡς πρὸς τὸ ἥθος τους, ἔτσι καὶ οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐνωμένοι στὸν τομέα αὐτό, γιὰ νὰ εἶναι ὅμοιοι μέ τὸν Κύριο Ἰησοῦ.

«Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὐς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ»
(Ἰωάννου ιζ' , 12)

Ὅταν ἦταν μαζί μέ τούς μαθητές, ὁ Κύριος τούς διατηροῦσε στήν πίστη μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατέρα, δηλ. μέ τή δύναμη καί τήν ἐξουσία Του. «Κανένας ἀπ' αὐτοὺς δέν χάθηκε», εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «παρά μόνο ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας», δηλ. ὁ Ἰούδας. Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει πῶς ὁ Ἰούδας ἦταν ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού εἶχε δώσει ὁ Πατέρας στὸν Υἱό, οὔτε ὅτι ὑπῆρξε ποτέ ἀληθινός πιστός. Τό νόημα τῆς πρότασης εἶναι: «Αὐτοὺς πού μοῦ ἔδωσες τούς διαφύλαξα καί κανένας τους δέν χάθηκε, χάθηκε ὅμως ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν τά λόγια τῆς Γραφῆς». Ὁ χαρακτηρισμός «ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας» σημαίνει πῶς ὁ Ἰούδας εἶχε παραδοθεῖ ἀφεαυτοῦ του στήν αἰώνια καταστροφή ἢ καταδίκη. Δέν τὸν ὑποχρέωσε κανεὶς νὰ

προδώσει τόν Χριστό γιά νά εκπληρωθεῖ ἡ προφητεία.
Ἐκεῖνος ἐπέλεξε νά προδώσει τόν Σωτήρα καί μέ τόν τρόπο
αὐτό εκπληρώθηκαν τά λόγια τῆς Γραφῆς.

*«Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς»
(Ἰωάννου ιζ' , 13)*

Ὁ Κύριος ἐξήγησε γιατί προσευχόταν μπροστά στούς
μαθητές Του, ἦταν σάν νά τούς ἔλεγε; *«Ποτέ δέν θά πάψω νά
μεσιτεύω μέ τόν τρόπο αὐτόν μπροστά στόν Θεό. Τώρα μεσιτεύω
ἐνόσω εἶμαι ἀκόμα στόν κόσμο, μπροστά σας. Μέ τόν τρόπο αὐτό
θά καταλάβετε καλύτερα πῶς εἶμαι ἐδῶ γιά νά σᾶς φροντίσω, γιά
νά μπορείτε νά ἔχετε τή δική μου τή χαρά σ' ὅλη τήν πληρότητά
της».*

*«Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς,
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου»
(Ἰωάννου ιζ' , 14)*

Ὁ Κύριος ἔδωσε τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ στούς μαθητές κι
ἐκεῖνοι τό δέχτηκαν. Ὡς ἀποτέλεσμα, ὁ κόσμος στράφηκε

έναντίον τους καί τούς μίσησε. Εἶχαν τὰ χαρακτηριστικά τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καί γι' αὐτό κόσμος τούς περιφρόνησε. Δέν ταίριαζαν μέσα στόν κόσμο.

«Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ἰωάννου ιζ' , 15)

Ὁ Κύριος δέν προσευχήθηκε στόν Πατέρα νά τούς πάρει ἀμέσως ἀπό τόν κόσμο. Ἐπρεπε νά μείνουν στόν κόσμο γιά ν' αὐξηθοῦν στή χάρη τοῦ Χριστοῦ καί γιά νά δώσουν τή μαρτυρία τους γι' Αὐτόν. Ἀλλά προσευχήθηκε νά εἶναι προστατευμένοι ἀπό τόν διάβολο. Νά μήν φύγουν, ἀλλά νά εἶναι προστατευμένοι.

*«Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί»
(Ἰωάννου ιζ' , 16)*

Οἱ Χριστιανοί δέν προέρχονται ἀπό τόν πονηρό τόν κόσμο, ὅπως κι ὁ Χριστός δέν ἦταν ἀπ' αὐτό τόν κόσμο. Πρέπει νά τό θυμόμαστε αὐτό ὅταν μπαίνουμε στόν πειρασμό νά ἀσχοληθοῦμε μέ κάτι τό κοσμικό ἢ νά

δημιουργήσουμε σχέσεις μέ ανθρώπους όπου τό όνομα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι εὐπρόσδεκτο.

*«Ἀγιάσον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σός ἀλήθειά ἐστι»
(Ἰωάννου ιζ' , 17)*

«Ἀγιάζω» σημαίνει «ξεχωρίζω». Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγιάζει τούς πιστούς. Ὅταν τόν διαβάζουμε καί τόν ὑπακοῦμε, γινόμαστε σκεύη ξεχωρισμένα γιά νά τά χρησιμοποιοῦν ὁ Δημιουργός. Αὐτό ἀκριβῶς προσεύχεται ὁ Κύριος Ἰησοῦς. Ἐπιθυμοῦσε ἕνα λαό γιά τόν Θεό ξεχωρισμένο ἀπό τόν κόσμο, ἕνα λαό εὐχρηστο στά χέρια τοῦ Θεοῦ. «Ὁ δικός σου ὁ λόγος εἶναι ἀλήθεια», εἶπε ὁ Ἰησοῦς. Δέν εἶπε, ὅπως πολλοί λένε σήμερα «Ὁ δικός σου ὁ λόγος περιέχει ἀλήθεια», ἀλλά εἶπε, «Ὁ δικός σου ὁ λόγος ΕΙΝΑΙ ἀλήθεια».

*«Καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τόν κόσμον,
κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτούς εἰς τόν κόσμον» (Ἰωάννου ιζ' , 18)*

Ὁ Πατέρας ἔστειλε τόν Κύριο Ἰησοῦ στόν κόσμο γιά νά ἀποκαλύψει τόν χαρακτήρα τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους. Καθὼς ὁ Κύριος προσευχόταν, γνώριζε πὼς σύντομα θά

πήγαινε στον ούρανό. Οι μελλοντικές όμως γενιές θά είχαν ανάγκη νά μάθουν γιά τόν Θεό. Αυτό τό ἔργο θά ἐπιτελοῦσαν οἱ πιστοί μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δέν εἶναι βέβαια δυνατό οἱ χριστιανοί νά ἐκπροσωπήσουν τέλεια τόν Θεό, ὅπως ἔκανε ὁ Χριστός, γιατί ποτέ δέν θά εἶναι ἴσοι μέ τόν Θεό. Ἐντούτοις οἱ πιστοί βρίσκονται ἐδῶ γιά νά εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ στον κόσμο. Γι' αὐτό τόν λόγο τούς στέλνει ὁ Ἰησοῦς στον κόσμο.

«Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὣσιν ἁγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ». (Ἰωάννου ιζ' , 19)

«Ἀγιάζω» δέν σημαίνει ἀπαραίτητα ὅτι κάνω κάποιον ἅγιο. Ὁ Κύριος εἶναι ἅγιος ὅσον ἀφορᾷ τόν χαρακτήρα του. Αὐτό πού λέει ἐδῶ, εἶναι πώς ὁ Ἰησοῦς ξεχώρισε τόν ἑαυτό του γιά τό ἔργο πού τόν ἔστειλε ὁ Πατέρας νά κάνει, δηλ. νά πεθάνει προσφέροντας τόν ἑαυτό Του Θυσία. Μπορεῖ ἐπίσης νά σημαίνει πώς ξεχώρισε τόν ἑαυτό του καθώς πῆρε τή θέση Του πού εἶναι ἔξω ἀπό τόν κόσμο καί μπῆ πιά στή δόξα. Ὁ ἁγιασμός Του εἶναι τό μοντέλο καί ἡ δύναμη γιά τόν δικό μας ἁγιασμό. Πρέπει νά εἴμαστε ξεχωριστοί ἀπό τόν κόσμο καί σέ ἀπόλυτη συμπαράταξη μέ τόν Κύριο.

**Ἡ προσευχή τοῦ Ἰησοῦ γιά ὅλους τούς πιστούς
(Ἰωάννου ιζ' , 20-26)**

*«Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ»
(Ἰωάννου ιζ' , 20)*

Τώρα ὁ Μέγας Ἀρχιερέας ἐπεκτείνει τήν προσευχή Του πέρα ἀπό τούς μαθητές. Προσεύχεται γιά γενιές ἀνθρώπων ποὺ δέν εἶχαν γεννηθεῖ τότε. Στήν πράγματικότητα ὁ κάθε πιστός ποὺ διαβάσει αὐτό τό ἐδάφιο μπορεῖ νά πεῖ: «Ὁ Ἰησοῦς προσευχήθηκε γιά μένα πρὶν πάνω ἀπὸ 1.900 χρόνια».

*«Ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν,
ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας»
(Ἰωάννου ιζ' , 21)*

Ἡ προσευχή Του ἀφορᾷ τήν ἐνότητα μεταξὺ τῶν πιστῶν, αὐτὴ τὴ φορά ὅμως ἔχει ὑπόψη Του τὴ σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν. Ὁ Χριστὸς δέν προσευχήθηκε γιά τὴν ἐξωτερικὴ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ γιά μία ἐνότητα ποὺ βασίζεται στὰ κοινὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα τῶν πιστῶν.

Προσευχήθηκε νά είναι οί πιστοί ἕνα καθώς ἐπιδεικνύουν τόν χαρακτήρα τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Χριστοῦ. Αυτό θά ἔκανε τόν κόσμο νά πιστέψει ὅτι τόν εἶχε στείλει ὁ Θεός. Αὐτή ἡ ἐνότητα κάνει τόν κόσμο νά πεῖ. «*Βλέπω τόν Χριστό σ' αὐτούς τούς Χριστιανούς, ὅπως φανερώθηκε ὁ Πατέρας μέσα ἀπό τόν Χριστό*».

*«Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς,
ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν»
(Ἰωάννου ιζ' , 22)*

Στό ἐδ. 11 ὁ Κύριος προσευχήθηκε γιά ἐνότητα μεταξύ τῶν πιστῶν. Στό ἐδ. 21 προσευχήθηκε γιά ἐνότητα στή μαρτυρία τους. Τώρα κάνει λόγο γιά ἐνότητα στή δόξα. Εἶναι ἡ ὥρα πού οί πιστοί θά λάβουν τά ἑνδοξα σώματά τους. «*Ἡ δόξα πού μου ἔδωσες*» εἶναι ἡ δόξα τῆς ἀνάστασης καί τῆς ἀνάληψης,

Πρός τό παρόν δέν ἔχουμε αὐτή τή δόξα. Ὁ Κύριος μας τήν ἔχει ἐξασφαλίσει μέσα στούς σκοπούς τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν θά τήν παραλάβουμε μέχρι ὁ Σωτῆρας θά μᾶς πάρει μαζί Του στόν οὐρανό. Τότε ὅλοι θά συνειδητοποιήσουν τήν ἐνότητα μεταξύ τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ, καί μεταξύ τοῦ Υἱοῦ

καί τοῦ λαοῦ Του, καί θά πιστέψουν (ἂν καί πλέον θά εἶναι ἀργά) ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ.

*«Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμέ ἠγάπησας»
(Ἰωάννου ιζ' , 23)*

Ὁ κόσμος δέν θά καταλάβει μόνο, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἀλλά θά γνωρίσει πῶς ὁ Θεός ἀγάπησε τοὺς πιστοὺς ὅπως ἀκριβῶς ἀγάπησε καὶ τόν Χριστό. Φαίνεται ἀπίστευτο νά μᾶς ἀγαπᾷ τόσο, εἶναι ὅμως ἀληθινό!

*«Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ κάκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου»
(Ἰωάννου ιζ' , 24)*

Ὁ Υἱός ἐπιθυμεῖ νά ἔχει μαζί Του στή δόξα τόν λαό Του. Κάθε φορά πού κάποιος πιστός πεθαίνει, ἀπαντᾶται κατά κάποιο τρόπο αὐτή ἡ προσευχή. Ἄν τό συνειδητοποιήσουμε αὐτό, ἔχουμε παρηγοριά στή θλίψη μας. Θάνατος σημαίνει ὅτι πηγαίνουμε νά συναντήσουμε τόν Χριστό ὥστε νά

βλέπουμε τή δόξα Του. Ἡ δόξα αὐτή δέν εἶναι ἀπλά ἡ δόξα πού εἶχε ὡς Θεός πρίν τήν δημιουργία τοῦ κόσμου. Εἶναι ἐπίσης καί ἡ δόξα πού ἀπέκτησε σάν σωτήρας καί λυτρωτής. Ἡ δόξα αὐτή εἶναι ἀπόδειξη ὅτι ὁ Θεός ἀγάπησε τόν Χριστό προτοῦ νά γίνει ὁ κόσμος.

*«Πάτερ δίκαιε, καί ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω,
ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καί οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας»
(Ἰωάννου ιζ' , 25)*

Ὁ κόσμος δέν μπόρεσε νά καταλάβει ὅτι ὁ Θεός ἀποκαλύφθηκε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Κάποιοι ὅμως μαθητές τό κατάλαβαν καί πίστεψαν ὅτι ὁ Θεός Τόν ἔστειλε. Τήν παραμονή τῆς σταύρωσής του ὑπῆρχαν ἐλάχιστες μόνο πιστές ψυχές ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, πού ἀκόμη κι αὐτές θά τόν ἐγκατέλειπαν!

*«Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω,
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾗ, καγὼ ἐν αὐτοῖς»
(Ἰωάννου ιζ' , 26)*

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς γνωστοποίησε στούς μαθητές Του τό ὄνομα τοῦ Πατέρα ὅταν ἦταν μαζί τους. Αὐτό σημαίνει ὅτι

τούς αποκάλυψε τόν Πατέρα. Τά λόγια καί τά ἔργα Του ἦταν τά λόγια καί τά ἔργα τοῦ Πατέρα. Στό πρόσωπό Του εἶδαν τήν τέλεια ἀπεικόνιση τοῦ Πατέρα. Ὁ Χριστός συνέχισε νά κάνει γνωστό τό ὄνομα τοῦ Πατέρα μέσα ἀπό τή διακονία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καί μετά, τό Πνεῦμα διδάσκει τούς πιστούς γιά τόν Θεό Πατέρα. Ἰδιαίτερα μέσα ἀπό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μπορούμε νά μάθουμε πώς εἶναι ὁ Θεός. Ὄταν οἱ ἄνθρωποι δέχονται τόν Πατέρα, ἔτσι ὅπως ἀποκαλύπτεται ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ, γίνονται ἀντικείμενα τῆς ἀγάπης του. Ἐφόσον ὁ Κύριος Ἰησοῦς κατοικεῖ μέσα σέ ὅλους τούς πιστούς, ὁ Πατέρας τούς δέχεται καί τούς φέρεται ὅπως καί στόν μοναδικό του Υἱό.

Τό ἀντικείμενο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πρίν τή δημιουργία τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ἦταν τό πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ (ἐδ. 24). Τώρα, μετά τή δημιουργία τοῦ νέου πνευματικοῦ κόσμου, ἀντικείμενο αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι ὅλοι ὅσοι εἶναι ἐνωμένοι μέ τόν Υἱό.

Αὐτό πού ἐπιθυμοῦσε ὁ Θεός ὅταν ἔστειλε τόν Υἱό Του ἐδῶ στή γῆ, ἦταν νά σχηματίσει γιά τόν ἑαυτό Του μέσα ἀπό τήν ἀνθρωπότητα μία οἰκογένεια παιδιῶν ἀκριβῶς ὅπως ὁ Υἱός Του. Ἐπειδή ὁ Κύριος Ἰησοῦς ζεῖ μέσα στόν πιστό, ὁ Θεός ἀγαπάει τόν πιστό, ὅπως ἀγαπάει τόν Χριστό. Πολύ, τόσο

πολύ ὁ Θεός μ' ἀγαπᾷ. Δέν θά μποροῦσε νά μ' ἀγαπᾷ περισσότερο, μέ τήν ἀγάπη πού ἀγαπᾷ τόν Υἱό, μ' αὐτή τήν ἀγάπη μ' ἀγαπᾷ! Τά αἰτήματα τοῦ Χριστοῦ γιά τόν λαό Του, ἀναφέρονται σέ πνευματικά πράγματα, σέ οὐράνιες εὐλογίες. Δέν ζητᾷ πλούτη, οὔτε τιμή, οὔτε ἐγκόσμια ἐπιρροή, ἀλλά νά ἀπελευθερώσῃ ἀπό τό κακό, διαχωρισμό ἀπό τόν κόσμο, προσόντα γιά ὑπηρεσία καί ἀσφαλῆ ἄφιξη στόν οὐρανό.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

